

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 45.

ΤΟΜΟΣ Β'.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1893.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΘΩ.

Πρός τὴν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Νεολόγου.

Ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι συλλογὴ ἀφοῦσα εἰς τὴν ἱστορίαν ἐνὸς ἐκαστοῦ τόπου ἐστὶ τὰ μέγιστα ἀνάστημα, ἐτόλμησα νὰ ποιήσω τιαυτήν καὶ περὶ τῆς ἀμῆς ἱερᾶς ταύτης πατρίδος τοῦ Ἀθῶ, διαιρέσας αὐτὴν εἰς τὰ ἑξῆς μέρη:

α) Συλλογὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑφ' ἑλλήνων ποιητῶν, ἱστορικῶν καὶ γεωγράφων, μέχρι τοῦ Δ' αἰῶνος μετὰ Χριστοῦ, γραφάντων περὶ τοῦ Ἀθῶ.

β) Συλλογὴν τῶν βυζαντινῶν ἱστορικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

γ) Συλλογὴν Χρυσοβούλλων τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων.

δ) Συλλογὴν πατριαρχικῶν αἰγυλίων.

ε) Συλλογὴν ἐγγράφων τῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου ἀρχῆς, ἢ τοῦ πρώτου, καὶ τῆς Ἱ. Συνάξεως.

στ) Συλλογὴν ἱστορικῶν γεγονότων, παραδόσεων, θαυματουργῶν Ἀγίων Εἰκόπων.

ζ) Ἀκριβοτέρων ἱστορικῶν ἀφήγητιν τοῦ λαοκρητικῆς πολιτεύματος.

η) Συλλογὴν σουλτανικῶν φερμαντικῶν δι' ὧν ἐπιβραβεύεται τοῦ τόπου ἢ προνομιούχος ἀσθεσία καὶ ἄλλα.

θ) Συλλογὴν τῶν νεωτέρων μέχρι σήμερον ἐπισκεφθέντων τὸν τόπον καὶ γραφάντων περὶ αὐτοῦ καὶ

ι) Κατάλογον μετὰ ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας.

Ἀποστέλλω ἔθεν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ Νεολόγου τὴν πρώτην Συλλογὴν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι εὐρήσῃ χάρον ἐν αὐτῇ, πάντως τῇ καλοκαγάρῳ συγκραταθῆσαι τῆς ἀξιότητος Διευθύνσεως.

Ἐν Ἀθήναις ἔτι: Ἀθῶ, 1893 Ἀυγούστου 16.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ε. ΔΑΥΡΙΔΗΣ.

1.

Ὁρφέως Ἀργοναυτικά.

Οὐλύμπου δὲ βαθυσκοπέλου προήνας ἱερμινδὺς Εὐιδράκον Μινῶαι, καὶ Ἀθῶ δεινρόδεα κάμψαι Πελλήνην τ' ὑβρεῖαν, ἴδε ξανθέην Σαμοθράκην.

2.

Ὁμήρου Σ. Ραψῶδ. τῆς Ἰλιάδος.

Ὡς ἦάτο, μειδύσεν δὲ βοάπις πότνια Ἥρη, Μειδήσασα δ' ἔπειτα, ἐφ' ἐγκάτθετο κόλπιφ. Ἢ μὲν ἔθη πρὸς δῶμα Διὸς Οὐγάτην Ἀθηροδίτη, Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίαν Οὐλύμπιοι, Πιερίην δ' ἐπιθάσα καὶ Ἠμαθίην Ἑρατεινήν, σούατ' ἐφ' ἱπποπόλων Ἑρηκῶν ὄρεα νιφόντα, ἀκροτάτας κορυφᾶς, οὐδὲ χθόνα μάρπητε ποδαῖν ἐξ Ἀθῶ δ' ἐπὶ πόντον ἐβίβατο κυμαίνοντα. Ἀΐμνον δ' εἰσαφίκαγε πόλιν θεῖοιο θάνατος ἐνθ' Ἰπνῶ ξυμβλήτω, κασιγνήτω θανάτοιο, ἐντ' ἄρα οἱ ψῶ χεῖρι, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

3.

Εὐστάθιου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Παραβολαὶ εἰς τὴν τοῦ Ὁμήρου Ἰλιάδα. Ἀθῶς δὲ τὸ ὄρος, ἀπὸ Ἀθῶ γιγάντος, ἢ Πόσειδων φασὶ τὸ ὄρος ἐπέθετο. Τοῦτο δὲ ἔρξεν διώρυξ ποτε, καταπλήττων τοὺς Ἑλλήνας, τριακο-

τήτου ταύτης ακτής; μη είσαι λειψάνον τιμῆν νευαγίου τινός; μη είσαι θαυμασίον τι σημεῖον ἐπὶ σκοπῷ θεῷ συνάξει ἐνταῦθα ποτε ἀποκρυβέν ὅπως ἀνευρισκόμενον διαφωτίσῃς τυχόν σκοτεινόν τι μυστήριον; . . .

Καὶ ἡ ἀφογενῆς κόρη ἀναίρει τὸ ὄργανον ὅπως ἐπιψύχῃ διὰ τῶν χειλέων τὰς στιλβούσας αὐτοῦ χορδὰς· ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ λευκὴ αὐτῆς χεὶρ ἐν θριζύμφῃ ἀνυφοῖ τὸ λαμπρὸν εἶδημα, ζωηρὰ τις τοῦ ἡλίου μαρμαρυγῇ θαμβερῶς ἐπ' αὐτοῦ ἐπαστρέπτουσα, αἰφνιδίως παρίστησι τοῦτο ὡς σπινθηροδόλον ἐστὶαν φωτός! . . . καί, φωτὸς μέλλοντος νὰ διαλύσῃ τὸ περιβάλλον αὐτὸ μυστήριον ὡς ἡ Νύμφη ἐν ἀγνοίᾳ πρὸ μικροῦ ἐπι ἐμάντευσε! . . . διότι, μόλις αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες τὰς χορδὰς αὐτοῦ προσέψυσαν, αὐταὶ οἰοῦνται ὑπὸ ἀοράτου χειρὸς μυστηριωδῶς κρούμεναι, ἀρχονται μέλπουσαι αὐτομάτως!

Μαγικὴ ἀρμονία! χρυσορρήμων αὐδῆ! . . . τότε ὁ θεὸς χορὰς Νηρηίδων, Τριτώνων, Ξεφύρων ὑπὸ τῆς ἀκαριαίας μελωδίας προσελαυόμενος, ἀθροῦσως προσέρχεται . . . καὶ σιγῇ, καὶ ἐξίσταται ἀκούων τὸ αὐτόματον ἄσμα, δι' οὗ ἱστορεῖται ἡ μυστηριώδης τοῦ χρυσοῦ ὄργανου ἐπὶ τῆς ακτῆς ἐκείνης εὐρεσις, δι' οὗ φανερόν γίγνεται τὸ κρυπτόν.

ΚΟΡΗΝΑΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΣΙΑΤΟΥ.

(Ἐπιτετατὸ τέλος).

ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.*

ΙΓ'.

Τὸ ὄν ἐν τῷ ἀπειρῷ.

— Μ' ἐπεισεὶς διὰ τοῦ λόγου ὑπέλαβεν ὁ νέος. Ἦ κοραεὶς ἐξηκολούθησε.

— Καὶ καθὼς ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστῆμῃ, ἐν ἀποδείξωμεν κατ' ἀλληλουχίαν σειρὰν ἀληθειῶν, κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ προὔπρῃωσιν ἀξιώματά τινα, ἧτοι ἀληθεύει αὐτοῦπρῃωσαι, ἀρχικαὶ ἀληθεύει, ἐφ' ὧν ἐδράζονται πάντα τὰ θεωρήματα, τὰ πορίσματα καὶ αἱ τῶν προβλημάτων λύσεις, οὕτω καὶ πρὸς ἐξήγησιν σειρᾶς μυστηρίων ἐπὶ τα τοῦ σύμπαντος καθ' ὅλου καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ μέρος πρέπει νὰ προὔπρῃω τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὄντος.

— Ὁ μέγας Βίκτωρ ἐν τοῖς Ἀθλοῖς αὐτοῦ ἐπειρήθη ν' ἀποδείξῃ αὐτὸ θεωρητικῶς διὰ τοῦ ἀπειροῦ. Ἦνπρῶτοις πειθῆσιν ὡς ἀξίωμα τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀπειρου, ἐπιφέρει δὲ εἰτα τὸν ἐξῆς περίπου συλλογισμόν: «Τὸ ἀπειρον ἔχει ἐγώ, διότι, ἂν δὲν εἶχεν ἐγώ, τὸ ἐγὼ θὰ ἦτο τὸ ὄριόν του καὶ τότε ὡς ἔχον ὄριον δὲν θὰ ἦτο ἀπειρον, ἀλλὰ τὸ ἀπειρον ὑπάρχει, ἀρχῆ ἔχει ἐγώ, τὸ ἐγὼ λοιπὸν τοῦ ἀπειρου εἶναι τὸ ὄν».

*) Τὸ αὐτὸ ἀριθ. 14, σελ. 866—868.

— Μεθ' ὅλον τὸν σεβασμὸν καὶ θαυμασμὸν, ἐν τρέφω πρὸς τὸν μέγαν ἄνθρωπον τοῦ αἰῶνος μας νομίζω ὅτι ὁ Οὐγκώ ἐνταῦθα περιέπεσεν εἰς σόφισμα, εἰς ὅρων παρὰκρούσιν· ἐν πρώτοις τὸ ἀπειρον δὲν εἶναι προσωπικότης, δὲν εἶναι δύναμις, δὲν εἶναι ὄλη, εἶναι τι μὴ δυνάμενον νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς ὡς ταιούτων τὸ ἀπειρον δὲν εἶναι δημιουργημα, ἀλλὰ συνυπάρχει μετὰ τοῦ ὄντος. Καὶ συνυπάρχει αὐτῷ, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ὄν εἶναι τὸ ἐγὼ τοῦ ἀπειρου, φράσις ποιητικὴ μὲν, ἀλλ' ἀνευ ἐννοίας. Αἰτιολογεῖ δὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐγὼ ἐν τῷ ἀπειρῷ λέγων ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ἐγὼ θὰ ἦτο τὸ ὄριον τοῦ ἀπειρου καὶ ἐπομένως αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο ἀπειρον. Καλῶς· ἀλλὰ τί ἔστιν ὄριον;

— Ὅριον ἐστὶ τὸ σημεῖον ἀχρις οὗ φθίνει καὶ πέραν τοῦ ὀποίου δὲν ἐπεκτείνεται τὸ ὄν· αὐτοῦ ὀρίζομενον.

— Ὅθεν τὸ ὄριον πρέπει νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς φύσεως πρὸς τὸ ὀρίζομενον.

— Βεβαίως.

— Ἦδὴ τὸ ἀπειρον παρίσταται ἡμῖν τριπλοῦν τὴν φύσιν, ἧτοι ὑπὸ τρεῖς μορφαί, ὡς χώρος ἢ διάστημα, ὡς χρόνος ἢ καιρὸς καὶ ὡς πλῆθος ἢ ἄθροισμα μονάδων· ἕκαστον τούτων καλ' ὄσον μὲν εἶναι ὀρισμένον ὀνομάζεται ποσὸν καλ' ὄσον δὲ δὲν ὀρίζεται ὀνομάζεται ἀπειρον.

— Οὕτως ἔχει.

— Ἄλλ' αὐδ' αὐτῶν τῶν μορφῶν τοῦ ἀπειρου δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐτέρα ὑπὸ ἐτέρας, ἀλλ' ὁ χρόνος διὰ χρονικὸν σημεῖον, ὁ χώρος διὰ χωρικὸν καὶ τὸ πλῆθος δι' ἀριθμοῦ ὀμοειδῶν μονάδων καὶ οὐδὲν δι' οὐδενὸς ἐτέρου. Ἄλλ' τὸ ἐγὼ μὴ ὄν σημεῖον δὲν εἶνε χρόνου οὐδὲ χώρου οὐδὲ πλῆθους ὄριον ὡς ὄν ἐννοία μὴ συγκεκριμένη, διὸ δὲν ἔχει σχέσηιν πρὸς τὸ ἀπειρον οὐδεμίαν, ἐπομένως οὐδὲ ὅπως δύναται νὰ ἦναι τὸ ὄριον τοῦ ἀπειρου. Ἄντε τὸ ἀπειρον δύναται νὰ ἦναι ἀπειρον καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐγὼ καθὼς καὶ δὲν ἔχει, διότι δὲν εἶναι προσωπικότης τις.

— Ἄλλ' ὦ γόησσα κόρη ἡ τοῦ στήματός σου χάρις μὲ ἐμάγευσεν, ἡ τῶν λόγων σου δύναμις μὲ ἐδέσμευσεν· ὦ! καὶ φοβοῦμαι, μήπως δὲν εἶμαι ἀξίος τοιοῦτου θαυασμοῦ! ἔνθους ἀνεφώνησεν ὁ νεανίας.

Οὕτω δὲ φιλοσοφοῦντες διήγαγον καὶ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας.

14'. Αἰθία ἐκβασις.

Περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ νεανίας ἀπεχειρήτιζε τὴν οἰκογενεῖαν ἐκείνην, ἧς ἐλάτρευε τὴν κόρην, καὶ μετέβαινεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτοῦ τὸ πενιχρόν, ἐν ᾧ ἡ Ἀναστασία μετὰ τῶν γονέων τῆς εἰσῆγετο εἰς τὸν πύργον.

Τὸ δειπνὸν ὑπῆρξε σύντομον καὶ ἀνευ ζωηρότητος· ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἐκείνης ἐρέμβασε καὶ ἦτο ἀντικείμενον τῆς σκέψεως ἐκείνου ὁ ὄρατος νεανίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Ἡ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἐκδόσις τοῦ κ. Κ. Μιτσόπουλου.

Ἐνθυμοῦνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι ὁ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τῆς Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας κ. Κ. Μιτσόπουλος ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Ιουλίου ε. ε. ἀπαντητικῇ ἐπιστολῇ του, ἣν ἐφιλοξενήσαμεν ἐν ταῖς ἡμετέραις στήλαις, ὑπέσχετο νὰ πέμψῃ τῇ συντάξει τοῦ «Νεολόγου» ἀντίτυπον ἐκδόσεως αὐτοῦ ἀποσταλείσης, ὡς ἔγραφε, εἰς τὸ Petermanns Mitteilungen ἢ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παρελθόντος μαιου καὶ πραγματευομένης τὸ ζήτημα τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ σεισμῶν, μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ γείνη καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ καὶ περὶ ταύτης μνεία.

Ἐκπληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ταύτην ὁ κ. Μιτσόπουλος ἀπέστειλεν ἡμῖν μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ λήξαντος αὐγούστου τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντίτυπον, οὕτω δὲ παρέχεται ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιυνέλωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ σεισμῶν καὶ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς περὶ τούτων ἐκάστοτε ἀναγραφείσας ἐν ταῖς στήλαις ταύταις εἰδήσεις. Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἔχοντες οὕτω πρὸ αὐτῶν, πλὴν τῆς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσιευθείσης ἐκδόσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ διευθυντοῦ τοῦ Eastern Telegraph κ. W. G. Forster, καὶ τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην περίληψιν τῆς ἀποσταλείσης ἡμῖν ἐκδόσεως τοῦ κ. Μιτσόπουλου, δυνηθήσονται βεβαίως νὰ σχηματίσωσιν ἀκριβῆ καὶ σαφεῖς ἰδέαν τῶν διαφόρων φάσεων καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ φαινομένου.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐκδοσις τοῦ κ. Μιτσόπουλου κατέχει 8 ὄλας σελίδας, σχήματος μεγάλου τετάρτου, τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος περιοδικῆς Petermanns Mitteilungen καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τοπογραφικοῦ καὶ γεωλογικοῦ χάρτου, κλίμακος 1 : 300000, τῆς σχεδὸν ὁλοσχερῶς κατερειπωθείσης νήσου. Ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ, μετὰ βραχείαν τῆς καταστροφῆς προαισαγωγὴν, ἀναφέρεται συντόμως (διότι, ὡς ὁ συγγραφεὺς ἀναγράφει, πολλαχῶς μέχρι τοῦδε ἡ Ζακύνθος ἠρουνήθη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς γεωλογικῆς αὐτῆς συστάσεως, ἰδίᾳ δὲ ἀναφέρει οὗτος ἐν τῇ προκειμένῃ αὐτοῦ ἐκδόσει τὴν σαφεῖ καὶ ἀκριβῆ ἐπισκόπησιν ταύτης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Partsch, ὅστις ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ ἐν ἔτει 1891 ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον περὶ ταύτης πραγματεῖαν) ἡ γεωλογικὴ θέσις τῆς Ζακύνθου καὶ πασῶν τῶν Ἰονίων νήσων, αἵτινες «ἴσαν ἀλλοτε τμήματα τῆς στερεᾶς ἀποσπασθέντα διὰ τῆς μεγάλης βωγμῆς τῆς ἐκτεινομένης παραλλήλως τῇ στερεῇ ἀπὸ τῆς Κερκυράς μέχρι τῆς νοτίας τῆς Μεσσηνίας Ἰκρας καὶ ἐπὶ νοτιώτερον. Κατὰ τὸν ἀγγλικὸν δὲ χάρτην ἢτε Ζάκυνθος, καὶ ἡ Κεφαλληνία κείνται ἐπὶ ὑποβρυχίου ὄροπεδίου, εὐρυδοκίμου εἰς βάθος 200 μ., χωριζομένου δὲ ἀπὸ τῆς στερεᾶς διὰ

Ἡ κόρη μέχρι τῆς πρωίας περιστρέφετο ἐν τῇ κλινῇ, ὕπνος δὲν ἐκλείσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. Καὶ πάλιν ἐπόθει, ἀλλ' ἤδη τὸ ποθοῦμενον δὲν ἦτο τι ἀόριστον, ἀλλ' ἦτο ὁ Ἀρίστων· ἐπόθει τούτων· πῶς καὶ διατὶ δὲν εἴγνωσκεν, ἀλλὰ ὁ νοῦς αὐτῆς περὶ ἐν καὶ μόνον πρόσωπον περιστρέφετο καὶ τοῦτο ἦτο ὁ Ἀρίστων· ἐν μιᾷ στιγμῇ ἠλλαξεν ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις περὶ ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν περὶ αὐτῆν. Καὶ ἠύχαρταί τὸ ὄν, δυνάτι ἐφρερεν ἐνάπιον αὐτῆς τὸν νεανίαν καὶ παρεκάλει τοῦτο, ὅπως συνδέσῃ διὰ παντός τὸν βίον τῆς μετὰ τοῦ βίου ἐκείνου.

Οὕτω συνήθως, ὅταν ἐπιθυμῶμεν μέγα τι, ὅπερ ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν ἀπολύτως νὰ ἐκτελέσωμεν, αἰτούμεθα εἰς ἀνάγκης ἵνα τὸ θεῖον ἔλθῃ εἰς βοήθειαν ἡμῶν. Ὅταν δὲ πάλιν εἴμεθα ἐν εὐτυχίᾳ, τὴν καρδίαν ἡμῶν κατακλύζει συνκίσθημα εὐγνωμοσύνης καὶ ζητούμεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτὴν πρὸς τὸν δοτῆρα τῆς εὐτυχίας ἡμῶν. Ναι, ταῦτα πάντα εἶνε συνκισθήματα ἔμφυτα παντὶ λογικῷ ὄντι κεντικίμενῳ καρδίαν. Ἐρωτῶμεν· ἀρὰ γε καὶ ταῦτα ἔμμεσοί τινες ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὄντος, δὲν εἶνε ἡ ἐν ἡμῖν σφραγὶς τοῦ δημιουργικοῦ αὐτοῦ δακτύλου;

Ὅτε οἱ ἀλέκτορες ἐωθινὸν ἐφώνουν ἤδη, ὕπνος γλυκαρὸς ἐπὶ τῶν ἀμυδαλωτῶν τῆς νέας ὀφθαλμῶν ἐπεκράτησε καὶ ὄνειροι ὑπνηλάται τὴν φαντασίαν ἐγχειραγωγῆσαν τῆς ὀλβίας κόρης.

Ὁ Ἀρίστων πλήρης ἐρωτος καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν νεανίδα, θεωρῶν ἑαυτὸν εὐτυχίστατον ἐπὶ τῇ συγαντήσῃ, ἐμπλεως ἐλπίδων κατακλιθεὶς ἀρ' ἐσπέρας μόλις ἠγέθη περὶ τὴν ὕδρην πρωινήν ὥραν.

Οἱ δὲ γονεῖς; — ἐκείνοι συνεσκέθησαν μέχρι μεσονυκτίου καὶ ἀπεφάσισαν, ἵνα ἅμα τῇ ἡοὶ προτείνωσιν εἰς τὸν Ἀρίστων τὴν χεῖρα τῆς Ἀναστασίας. Οὕτω τὸ θεῖον ἀντήμοιβε τὴν κόρην, ἧτις πρὸς αὐτὸ εἶχεν ἀνατεθειμένης πάσας τὰς περὶ ὀλβιότητος αὐτῆς ἐλπίδας.

Μετὰ μίαν ἀκριβῶς ἐβδομάδα ἐν τῷ χωρίῳ Β. . . ἐωρτάζοντο οἱ ἀρραβῶνες τῆς Ἀναστασίας καὶ τοῦ Ἀρίστωνος· οἱ νεανίαι εὐρίσκαοντο εἰς τὸ ζεῖθ τῆς εὐτυχίας, οἱ καλοὶ χωρικοὶ εὐφράνθησαν ἐπευχόμενοι· ἵνα καὶ τὸν γάμον μετὰ μείζονος εὐτυχίας ἐορτάσωσι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΝ. II. ΦΙΛΑΝΘΙΣΜΟΣ.

1) Πλέπε ἀριθ. 34, ἐν σελ. 672 — 673.
2) Βλέπε ἀριθ. 39, ἐν σελ. 772 — 773.
3) 106 — 174.

τάφρου, ἥς τὸ βάθος ἀνέρχεται εἰς 500 μ. Γεωγνο-
 στικῶς ἡ Ζακύνθος δύναιται νὰ διαιρεθῆ εἰς δύο σχι-
 ματισμούς, οἵτινες χωρίζονται ἀλλήλων καὶ τοπο-
 γραφικῶς, ἵτοι εἰς τὸν δυτικόν, συνιστάμενον ἐξ
 ὄρειων ἀδόξου καὶ κρημνίας, οἷον τοῦ Ἄστρεϊ
 (547 μ.), Πύργου (510 μ.), Βραχιωνίας (758
 μ.), Γαῖτ'άνα (581 μ.), Ψηλὴ Πάχη, κτλ.,
 καὶ εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς κρημνιᾶ στρώματα, ἄ-
 τινα πλὴν ἄλλων συνιστῶσι τὸν Σκοπὸν καὶ τὸν
 λόφον ἐξ' οὗ ἱδρύται ἡ ἐνετικὴ ἀκρόπολις. Τῆς συν-
 τήσεως ταύτης γεωλογικῆς περιγραφῆς ἐπιτελεῖται κατὰ-
 λογος τῶν περὶ τῶν σεισμῶν τῆς ὠραίας πλὴν ἀτυ-
 χου τοῦ Σολωμοῦ πατριδὸς γραψάντων ἡμετέρων τε
 καὶ ξένων, μεθ' ὧν δημιοῦνται κατὰ χρονολογικὴν
 τάξιν οἱ σπουδαιότεροι τῆς νήσου σεισμοὶ κατὰ τὴν
 ἐνετικὴν καὶ ἀγγλικὴν κυριαρχίαν, περὶ ὧν παρα-
 πέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ
 Μοῦσαι (Ζάκυνθος 1893, ἐν σελ. 163) δημο-
 στευθέντα. Ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦτω γίνεται σύν-
 τομος μνεία τῶν 16 σημαντικωτέρων τῆς νήσου
 σεισμῶν ἀπὸ 16 ἀπριλίου 1514 μέχρι 15 αὐγού-
 στου 1886.

Τὸν χρονολογικὸν τοῦτον πίνακα κλείει ὁ συγγρα-
 φεὺς διὰ τῶν ἐπομένων, ἅτινα ἀποτελοῦσι οἰονεὶ
 τὸ συμπέρασμα τῆς ἱστορικῆς ταύτης εἰσαγωγῆς τοῦ
 τελευταίου καταστρεπτικοῦ τῆς νήσου σεισμοῦ :

Ἐκ τῆς βραχείας ταύτης περιγραφῆς τῶν σπου-
 δαιωτέρων σεισμῶν καταφαίνεται, ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς
 νήσου ταύτης ἀδιαλείπτως εὐρίσκειται ἐν κινήσει,
 μὴ παρερχομένου ἔτους ἀνευ ἐλαφρῶν ἢ ἰσχυρῶν δο-
 νήσεων. Παρατηρῶν δὲ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι ὀλίγους
 μῆνας πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς 1931 ἰανουαρίου
 ἡ. ε. τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἦν διαρκῶς ἀνίσχυον,
 θεωρεῖ ἀναγκαῖον, πρὶν ἢ περιγράψῃ τὸ μέγα φυσι-
 κὸν γεγονός, νὰ σημειώσῃ διὰ βραχέων τὰς ἐλαφρὰς
 δονήσεις, αἵτινες προηγήθησαν τούτου, ὑποσημειῶν
 ὅτι αὗται ἐδόθησαν αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Λ Ζών, συν-
 τακτοῦ τοῦ περιοδικοῦ Μοῦσαι, ὅστις ὁ ἴδιος πα-
 ρετήρησε τὰς δονήσεις ταύτας, καίτοι, κατὰ τὴν
 τοῦ συντάκτου τῆς ἐκδόσεως ταύτης ὑποσημειώσιν,
 ἢ ἐπὶ τῆ βίβου τοῦ σεισμολογοῦ Forster δημοσιευ-
 θῆσα ἐκδόσις τοῦ Lardillon ἐν τῷ τῆς 15ης Ἀπριλίου
 1893 φύλλῳ τοῦ Annales de Géographie, ἡ σεισμικὴ
 περιόδος ἤρξατο ἴδιαι τῆ 4118 αἰγούστου. Αἱ ἐλαφραὶ
 αὐταὶ δονήσεις εἶνε κατὰ χρονολογικὴν τάξιν αἱ ἑξῆς:

1892. Αὐγούστος.

- 9]21, πρωτ. (:) καὶ περὶ τὴν 11ην π. μ.
- 15]27, περὶ τὸ μεσονύκτιον, φρικτῶς δόνησις.
- 22 (3 σεπτεμβρίου), περὶ τὰς 2 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις ἀκαλουθουμένη ὑπὸ βοῆς ὑποχθονίου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένοντο καὶ ἕτεραι δονήσεις, ἃν ἰσχυρόταται ἦσαν αἱ τῆς 3 ὥρ. καὶ 6 ὥρ. π. μ. Κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Forster ἡ διεσθυσία ἦν ἀπὸ Ν. πρὸς Β.

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772, στήλη 2α.
 2) Τὴν σειρὰν ταύτην τῶν προδρόμων τοῦ μεγάλου σεισμοῦ δονήσεων δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, διότι διὰ ταύτης συμπληροῦνται, καίτοι ὀλίγ' ἀσφαλῶς τὰ ἐπὶ τῆ βίβου τοῦ κ. Forster πρὸ μνηγῆς καὶ πλείον δημοσιευθέντα ἐν ταῖς στήλαις ταύταις.

- 25 (6 σεπτεμβρίου), κατὰ τὴν 2 ὥρ. π. μ.
- 26 (9 σεπτεμβρίου), μία δόνησις τὴν πρωΐαν.

Σεπτέμβριος.

- 2]14, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ. ... Μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου συνέβησαν 15 ἔτι δονήσεις.
- 4]26 — 15]27. Ἰσχυρὰ δόνησις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου.
- 15]27 — 16]28. Ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὸ μεσονύκτιον.
- 18]30, περὶ τὴν 1 ὥρ. π. μ. Ἰσχυρὰ δόνησις μετὰ βοῆς ὑποχθονίου, ἀκαλουθουμένη ὑπὸ ἑτέρων ἐλαφρῶν δονήσεων.
- 22 (4 ὀκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.
- 25 (7 ὀκτωβρίου), καὶ 27 (ὀκτωβρίου), περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ.

Ὀκτώβριος.

- 1]13, περὶ τὴν 11 ὥρ. π. μ.
- 2]14, περὶ τὴν 7 ὥρ. 45' π. μ.
- 4]16, περὶ τὴν 2 ὥρ. 45' π. μ.
- 8]20 — 9]21. Ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὸ μεσονύκτιον.
- 9]21, περὶ τὴν 3 ὥρ. π. μ.
- 10]22, περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ., ἀσθενὴς δόνησις ἀλλὰ μικρο-τέρας διάρκειας.
- 14]26, περὶ τὴν 9 ὥρ. π. μ.
- 17]29, περὶ τὴν 3 ὥρ. 30' π. μ.
- 27 (8 νοεμβρίου), περὶ τὴν 3 ὥρ. 20' π. μ., δύο ἰσχυραὶ δονήσεις, ὧν ἡ δευτέρα συνοδεύετο ὑπὸ ὑποχθονίου βοῆς.

Νοέμβριος.

- 1]13, περὶ τὴν 5 ὥρ. π. μ.
- 6]18, περὶ τὴν 4 ὥρ. π. μ. μία δόνησις ἕτεραι συνέβησαν τὴν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τὴν 5 ὥρ. 5' π. μ.
- 7]19, περὶ τὴν 5 ὥρ. 15' π. μ.
- 9]21, περὶ τὴν 8 ὥρ. 15' π. μ.
- 10]22, περὶ τὴν 4 ὥρ. 15' π. μ., δύο ἀλλεπάλληλαι δονήσεις.
- 14]26, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ.
- 27]9 δεκεμβρίου, ἰσχυρὰ δόνησις περὶ τὴν 9 ὥρ. 30' π. μ.

Δεκέμβριος.

- 4]14, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ., 10 ὥρ. π. μ., 6 ὥρ. 5' π. μ. (μόλις αἰσθητῆς), 11 ὥρ. π. μ., 2 ὥρ. 30' π. μ. καὶ 8 ὥρ. π. μ.
- 8]15, περὶ τὴν 8 ὥρ. 5' π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.
- 6]18, περὶ τὴν 9 ὥρ. 5', π. μ.
- 7]19, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις καὶ μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν 4 ὥρ. 30' π. μ., μία ἔτι ἰσχυροτέρα.
- 8]20, περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' π. μ., δύο δονήσεις καὶ κατόπιν μία ἀσθενεστέρη περὶ τὰς 7 ὥρ. 30' π. μ.
- 9]21, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ. καὶ περὶ τὴν 2 ὥρ. 30' π. μ.
- 10]22, περὶ τὴν 5 ὥρ. 45' π. μ.
- 19]31, περὶ τὴν 2 ὥρ. π. μ.
- 20 (1 ἰανουαρίου), μία δόνησις τὸ πρωΐ.
- 21 (2 "), μία δόνησις.
- 22 (3 "), περὶ τὴν 6 ὥρ. π. μ.
- 23 (4 "), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' π. μ., ἀσθενὴς δόνησις καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἰσχυροτέρα τὴν 7 ὥρ. 45' π. μ.

- 24 (5 ἰανουαρίου), περὶ τὴν 8 ὥρ. 30' π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.
- 25 (5 "), περὶ τὴν 9 ὥρ. π. μ., ἰσχυρὰ δόνησις.
- 26 (7 "), ὁμοίως.
- 28 (9 "), μία ἀσθενὴς, καὶ τὴν
- 30 (11 "), μία ἐλαφρὰ δόνησις.

1893.

- Ἐπὶ 9 περίπου ἡμέρας τὸ ἔδαφος ἔμεινεν ἥσυχον καὶ ἂν συνέβαινον ἐλαφροὶ κλονισμοί, ἦσαν ἀνεπαίσθητοι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάπαυλιν ταύτην ὁ χορὸς ἤρξατο ἐκ νέου.
- 10]22, περὶ τὴν 3 ὥρ. π. μ., ἀσθενὴς δόνησις καὶ κατόπιν, περὶ τὴν 10 ὥρ. π. μ., δευτέρα.
- 11]23, δύο δονήσεις.
- 12]24, ἐν καιρῷ νυκτὸς ἰσχυρὰ δόνησις.
- 17]29, περὶ τὴν 5 ὥρ. π. μ., εἰς μόλις αἰσθητῆς κλονισμός. Ὁ καιρὸς ἦν εὐχαιρῆτος, ἀλλ' ἐπεκράτει ψυχρὸς ἀσπληθής.

Κλείων οὕτω τὸν χρονολογικὸν πίνακα τῶν μέχρι τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 18]30 ἰανουαρίου δονήσεων ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εἰς τὴν περιγραφὴν τούτου, περιγραφὴν ἢν συνέταξεν, ὡς ὁ ἴδιος σημειοῖ, βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλου ἀκριβείας παρατηρήσεων καὶ σημειώσεων τοῦ τε προημιονευθέντος κ. Ζών ὡς καὶ τοῦ Δρος Φ. Δ. Κουρτζόλα, ὅστις εὗρε τὴν ἀληθῆ ἀξιοθαύμαστον γενναίτητα καὶ παρακαλοῦσθ' μετὰ προσοχῆς τὸ φαινόμενον, ἐνῶ ἡ οἰκία αὐτοῦ καταστρέφετο. Τὴν ἐλλειψίν ταύτην τῆς καθαρῆς ἐπιστημονικῆς σπουδῆς τοῦ μεγάλου τούτου γεωλογικοῦ γεγονότος, ἐλλειψίν περὶ ἥς τὰ δόγματα ἐγράφησαν ἐν καιρῷ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἀναγνωρίζων μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῶν ἐπιχειρήσεως ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ ὁ κ. Μητσόπουλος, ὁμολογεῖ ὅτι δυστυχῶς ἀδύνατον ἦτο αὐτῷ ἕνεκεν ἀδιαθεσίας νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νήσον Ἥμα τῇ εὐδύσει τοῦ ὀλιγοῦτος γεγονότος, σημειοῖ δὲ ἐπὶ λέξει ὅτι: Μόλις ὅτι ἡ Ἑλλάς κατατάσσεται μετὰ τῶν μᾶλλον ἐκτεθειμένων εἰς σεισμικοὺς κινῶν, τὸ φυσικὸν τοῦτο φαινόμενον δυστυχῶς ὀλίγον ἢ οὐδαμῶς διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον, οὐδεὶς δὲ τυγχάνει ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπιστημονικὴν τούτου σπουδῆν. Ἐλλείπουσι πεπειραμένοι ἄνδρες, ἐνδιαφερόμενοι εἰς τοῦτο, καὶ χρηματικὰ μέσα πρὸς ἱδρύσιν σταθμῶν καὶ πορισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ὀργάνων. Ἐπιπλέον ὅτι ἐν τῷ μελλόντι θέλει ἐπέλθει ἡ διόρθωσις. Ὅτι ὁμως νῦν γίνεται, ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τούτου ἕνεκα δεόν νὰ μὴ θεωρῶμεν τὰς χρονικὰς ἐνδείξεις ὡς λίαν ἀκριβεῖς, ἀλλ' οὐ ἐλλείπουσιν εὐαίσθητα σεισμόμετρα. Οἱ κ. Κουρτζόλας, ἐν Ζακύνθῳ, καὶ Κορύλλος, ἐν Πάτραις, ἐπράξαν, ὅ,τι δυνατόν, ὅπως ὀρίσωσι μοι ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ σεισμοῦ, πλὴν οὐδὲν ἐκ τούτων προέκυψεν καυνοποιτικόν: ἡ ἰσχυρὰ ἐν Ζακύνθῳ δόνησις ἐσημειώθη τῇ 5 ὥρ. 45' π. μ. (μέσου χρόνου Ζακύνθου), ἐν Πάτραις τῇ 5 ὥρ. 32' (μέσου χρόνου Ἀθηνῶν). Ἐὰν τὸν τελευταῖον τούτον μετατρέψωμεν εἰς χρόνον Ζακύνθου, λαμβάνομεν 5 ὥρ. 32' — 11' 16'' = 5 ὥρ. 21', (περίπου). Κατὰ ταῦτα ἐπρεπε νὰ ἠσθάνθησαν οἱ ἐν Πάτραις τὴν δόνησιν πρὸ τῶν ἐν Ζακύνθῳ, ὅπως ἐσφαλμένον. Κατὰ σημειώσιν τοῦ Δρος Ἀγαμέμνονος ἐν Ρώμῃ αἱ δονήσεις τῆς 19]31

ἰανουαρίου ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὡς ἀκο-
 λούτως :

Ἐν Ρώμῃ	τὴν 5 ὥρ. 5' 28'' π. μ.	} μέσου χρόνου Ρώμης.
» Βενεθάντῳ	» 5 » 6' 7'' »	
» Κετάντῳ	» 5 » 7' 31'' »	
» Μίνεο	» 5 » 9' » »	

Ἐὰν τοὺς χρόνους τούτους μετατρέψωμεν εἰς μέ-
 στον χρόνον Ζακύνθου (περίπου 33' 36''), εἰς οὐδὲν
 κατανόμων ἀποτέλεσμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον
 εἶνε νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ταχύτητα τῆς διαδόσεως
 τῶν σεισμικῶν κυμάτων.

Τὴν σημειώσιν ταύτην συμπληροῖ ὁ συντάκτης
 τῆς ἐκδόσεως διὰ τῆς ἐπομένης :

Ὁ Φόρστερ ὀρίζει χρόνον τῆς ἐνάρξεως τοῦ σει-
 σμοῦ τὴν 5 ὥρ. 34' π. μ. τούτο δὲν συμπίπτει
 μετὰ τῆς προφανῶς ἀδεβαίου ἐν Πάτραις παρατηρή-
 σεως, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀντίκειται τῇ ἰταλικῇ. Ὡς πρὸς
 τὴν τελευταίαν ταύτην παράδοξον εἶνε ὅτι οἱ τόποι
 ἐκεῖνοι ἠσθάνθησαν τὴν δόνησιν τόσῳ ἐνωρίτερον
 ὅσῳ μᾶλλον τῆς Ζακύνθου ἦσαν ἀπομακρυσμένοι,
 ἢ δὲ αἰτία τῆς συναφείας τοῦ ἰσχυροῦ πρὸς τὸ ἰτα-
 λικὸν φαινόμενον φαίνεται ἡμῖν μὴ εἶσθαι ἐντελῶς
 καθωρισμένης.

Ὅπως δὴποτε, τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκδόσεως τοῦ
 κ. Μητσόπουλου παρέχει τῇ ἀναγνώστῃ σαφῆ ἰδέαν
 τῶν τε κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ σεισμοῦ φαινομένων
 καὶ τῶν συνεπειῶν τούτων ἐπελευθούσων εἰς τὴν ἀτυχῆ
 νήσον καταστροφῶν. Οὐδὲν μετεωρολογικὸν ἢ οὐ-
 βράνιον φαινόμενον προηγήθη τῆς ἠσοῦρας καταστρο-
 φῆς, συμδάσας τὴν 19]31 ἰανουαρίου κατὰ τὸν
 ἀνωτέρω σημειωθέντα χρόνον, ἐνῶ εἰσέτι μέγα μέρος
 τῶν κατοίκων ὑπνωπτεν. Κατὰ τὴν ἐκθεσίν τοῦ
 Δρος Κουρτζόλα ἡ δόνησις ἦν κυματοειδῆς καὶ
 προήρχετο ἐκ τοῦ ΝΑ, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ
 κ. Μητσόπουλου δὲν εἶναι ὀλίγως ἀκριβές, διότι ὡς
 ἀναγράφει οὗτος ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ, ἀξιόπιστοι
 τινες καὶ πεπειραμένοι ἄνδρες ἐδοκίμασαν αὐτόν,
 ὅτε κατόπιν ἐπισκέψθη τὴν νήσον, ὅτι ἡ δόνησις
 ἦτο κατ' ἀρχὰς κυματοειδῆς, εἶτα κατακόρυφος καὶ
 ἰσχυροτέρα καὶ τέλος πάλιν κυματοειδῆς, καίτοι, ὡς
 σημειοῦται ὁ κ. Μ., κατὰ τὴν ἐκθεσίν τοῦ κ. Forster
 ἡ δόνησις ἦτο καθαρῶς κυματοειδῆς, ἔχουσα διεύ-
 θυνσιν ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμῶν. Ἡ φόβερὰ
 αὕτη δόνησις διαρκέσασα κατὰ τὸ σεισμόμετρον τοῦ
 κ. Forster ἐπὶ 25'', ὃ ἐκλόνησεν οὐ μόνον τὴν Ζά-
 κυνθον, ἀλλὰ καὶ τὰς γειτνιαζούσας χώρας τῆς Ἡ-
 λίδος (Κυλίνην, Πύργον, Κατάκολον), Ἀχαιίας (Πά-
 τρας), καὶ Μεσολογγίου καὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Ἐν
 Ἀθῆναις καὶ Κορίνθῳ οὐδὲν ἠσθάνθησαν, ὅπερ φησί-
 γεται τῷ κ. Μ. τοσούτω μᾶλλον παράδοξον, ὅσῳ οἱ
 σεισμοὶ Μεσσηνίας (1886), Αἰγίου (1861) Ὀνδῶν (1853)
 καὶ Χίου (1881) ἐγένοντο αἰσθητοὶ καὶ ἐν τῇ πρώ-
 τῃ τῶν πόλεων τούτων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως δεδομένη εἰκὼν τῆς κα-

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσεως ἀριθμ. 39, ἐν σελ. 772, στήλη 2α.
 2) Βλέπε Ἐβδομαδιαία Ἐπιθεωρήσεως ἐνθα ἀνωτέρω.
 3) Κατὰ τὴν ἐκθεσίν τοῦ κ. Forster 12' μόνον. Ἀδούθι ἐν σελ. 773, στήλη 1.

- 9]21 * , ισχυρά δονήσεις περί τήν 11 ὥρ. 5' καὶ 11 ὥρ. 19' π. μ., ἀσθενὲς δὲ κλονισμὸς τήν 9 ὥρ. 19' μ. μ.
- 10]22 * , ἀσθενεῖς κλονισμοὶ περί τήν 2 ὥρ. 7 ὥρ. 15' π. μ. καὶ 8 ὥρ. μ. μ., ισχυρὰ δὲ δόνησις περί τήν 5 ὥρ. 48' μ. μ.
- 11]23 * , ἀσθενεῖς δονήσεις περί τήν 6 ὥρ. π. μ. καὶ τήν 10 ὥρ. 5' μ. μ.
- 20]1 ἄπριλιου , περί τήν 5 ὥρ π. μ. καὶ 5' ὥρ. 45' μ. μ.
- 21]2 * , περί τήν 5 ὥρ. 20' π. μ., τήν 2 ὥρ. 30' μ. μ., τήν 11 ὥρ. 20' καὶ τήν 11 ὥρ. 50' μ. μ.
- 22]3 * , περί τήν 1 ὥρ. 15', τήν 2 ὥρ. 50', τήν 4 ὥρ. καὶ τήν 9 ὥρ. 2' π. μ., ἐτι δὲ περί τήν 10 ὥρ. 20' καὶ 11 ὥρ. 20' μ. μ.
- 24]5 * , τήν 5 ὥρ. π. μ. καὶ τήν 11 ὥρ. 35' μ. μ.
- 25]6 * , περί τήν 1 ὥρ. 45', τήν 2 ὥρ. 50', τήν 4 ὥρ. καὶ τήν 9 ὥρ. 2' π. μ., πᾶσαι συνοδεύμεναι ὑπὸ ὑπογείου βοῆς· ισχυρὸς κλονισμὸς περί τήν 9 ὥρ. 8' π. μ.
- 26]7 * , περί τήν 2 ὥρ., τήν 8 ὥρ. 5' π. μ. καὶ τήν 5 ὥρ. μ. μ.
- 27]8 * , περί τήν 1 ὥρ. μ. μ.
- 28]9 * , περί τήν 12 ὥρ. 30' καὶ 12 ὥρ. 33' π. μ., καὶ περί τήν 2 ὥρ. 40' καὶ 10 ὥρ. 20' μ. μ.
- 29]10 * , περί τήν 2 ὥρ., τήν 5 ὥρ. 20' π. μ. καὶ τήν 2 ὥρ. 20' μ. μ.
- 30]11 * , ισχυρὰ δόνησις περί τήν 1 ὥρ. 47' π. μ.
- 31]12 * , περί τήν 11 ὥρ. 30' π. μ.
- 4]13 * , περί τήν 12 ὥρ. 5' π. μ.
- 2]14 * , περί τήν 4 ὥρ. 30' π. μ.
- 3]15 * , περί τήν 2 ὥρ. 30' μ. μ.
- 4]16 * , περί τήν 10 ὥρ. 17' μ. μ.

Καὶ αὐταὶ μὲν αἰ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ κ. Μ. ἀναγραφόμεναι ἐν εἰδει προομιῶν δονήσεις μέχρι τῆς 5)17 ἄπριλιου. Τὴν ἡμέραν ταύτην, σερὶ τήν 7 ὥρ. 10' π. μ., ισχυρότατος ἐγένετο κυματοειδὲς κλονισμὸς μὲθ' ὑπογείου βοῆς, διαρκείας 35" καὶ συμπληρώσας τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς 19)31 Ἰανουαρίου. Ἐν τῇ ἐκδόσει ἀναφέρεται ὅτι μεθ' ἄλλην τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ κλονισμοῦ τούτου οὐδαμῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐσηματίσθησαν χάσματα, εἰ μὴ ἐπὶ τῆς *Strata marina*, ἐνθα ἐγένετο μακρὸν καὶ στενὸν ρήγμα κατὰ τὴν προκειμένην τοῦ λιμένος, ὅπου ἦδη ἐκλείσθη ὄλοσχερῶς ἐπίσης δὲν παρετηρήθησαν κινήσεις τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τούναντιον μεγάλοι ἀπεπαρόσθησαν βράχοι ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ χωρίου *Κερὶ* πεσόντες ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ἄλλειψις ἐπιβεβαιώμενοι ἐπὶ τῆς νηίδος *Μαραθωνίσι* εἶδον λίθους κεκαλυμμένους ὑπὸ ψικῶν ἐσθονδονιζομένους ἐκ τοῦ θαλασσοῦ πνυθμένοις εἰς τὴν παραλίαν, ὃ δὲ πλοίαρχος μικροῦ ἀτμοπλοίου, ἐδεβαίου τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅτι αὐτὸς τε καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ εἶδον τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης προεξέχοντα βράχον *Βοῖδι* (βράχος τοῦ αὐγοῦ) σχιζόμενον ἀπὸ ἀνωθεν ἔως κάτω.

Εἶδομεν νῦν τὰ ἐν τῇ ἐκδόσει ἀναγραφόμενα λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῆς δευτέρας ταύτης θεομηνίας. Καὶ γενικῶς μὲν σημειοῦται ἐν αὐτῇ ὅτι εἰς ὁρῶν μετετράπησαν ἐρειπίων καὶ αἰ κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς 19)31 Ἰανουαρίου ἀβλαβεῖς παραμείναναι συνουσίαι, εἰδικώτερον δὲ ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ ὅτι οἱ μόναι ὄλοσχερῶς περιωθέντες ναοὶ εἴνε ὁ τῶν *Ἁγίου Πάυλου* καὶ ὁ τοῦ *Ἁγίου Νικολάου* τοῦ *Μώλου*, ὅτι δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ὀλίγον ἐδλάθη ἡ *Φαναρωμένη*, ἅπαντα δὲ τὰ κωδωνοστάσια αὐτῶν, πλὴν τοῦ τῆς *Ἁγίας Τριάδος*, ἐκρημνίσθησαν ἢ σπουδαίως ἐδλάθησαν. Ἐπίσης ἐν αὐτῇ ἀναγράφεται ἡ καταστροφὴ τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου, οὗτινος κατέπεσον κατὰ μέγα μέρος δύο πλευραὶ· ἡ ναυσιανατολική, ἐν ἣ εὐρίσκετο ἡ λέξις καὶ ἡ βορειοδυτικὴ, περιέχουσα καφενεῖον, ἕς τὰς τῶν προαστείων *Πόχλια*, *Κινῆτι* καὶ *Βαζικίος*, ἐπίσης δὲ τῶν τελείων τῶν χωρίων καὶ ἰδία τοῦ *Γαϊτάνι*, ἐνθα 5 ἀνθρώποι ἐφονεύθησαν καὶ πλείστοι ἐτραυματίσθησαν, ἕς καὶ τῶν ὄρεινῶν χωρίων τοῦ δήμου *Λιθακιάων*, ἅτοι τοῦ *Κερὶ*, *Ἁγαλιῆς* καὶ *Λιθακιά*. Ἡ ἐκ τῆς πανωλεθρίας τούτης ζημία ἀνέρχεται κατὰ τοῦ μετρωτέρου ὑπολογισμοῦ μόνον ἐν τῇ πόλει εἰς πλεον τῶν 13 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διότι κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσὶν καταρτίσθησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν σεισμῶν 2000 οἰκίαι, 1700 ἔργα γησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε δεόν ν' ἀνοικοδομηθῶσιν ἐκ θεμελίων, 700 ἔχουσιν ἀνάγκην μεγάλων ἐπισκευῶν, 100 δὲ μόνον, καὶ αὐταὶ εἶδη ἰδίᾳ ἀλχομαλακίαι καὶ ἐκτισμένοι διὰ λίθων τετραπέδων συνθεομένων διὰ σιδηρῶν ῥάβδων, ἐσώθησαν. Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφεισῶν καὶ ἄλλων παρατηρήσεων ὁ κ. Μ. προδίδει εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐνότων ὁρισμῶν τοῦ εἶδους καὶ τῆς διευσθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου, ἅτινα κατ' αὐτὸν δὲν δύναται νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς, διότι, ὡς ἐπὶ λέξει παρατηρεῖ, « ἡ ταραχὴ ἦν τοσαύτη! καὶ αἱ διηγήσεις τόσῃ ἀντιφατικαί, ὥστε ὄλγαι ἐκ τούτων παρεῖχοντο λαβαί, ὅπως σπουδάσῃ τις τὸ ψευδὸν τοῦτο φαινόμενον ἐπιστημονικῶς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις μάλιστα τῆς νέας σεισμολογίας» κυρίως εἰς τὸν καλὰ εἰρησόμετρον, δυνάμενα γὰρ δηλώσασθαι ἀσφαλῶς τὴν διευσθύνσιν καὶ τὸν χρόνον». Ὅπως δὲ ποτὲ ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης αὐτοῦ περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῆς διευσθύνσεως τοῦ σεισμοῦ τούτου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς διευσθύνσεως καθ' ἣν κατέπεσαν διάφορα ὀικοδομήματα ἢ μέρη αὐτῶν, τοιαῦτα δὲ εἴνε: τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ *Ἁγίου Διονυσίου*, καταπεδὸν πρὸς τὸ *Νά* καὶ ὁ ἀντικείμενος τοῖχος τοῦ ναοῦ πρὸς τὸ *ΒΑ*, ὅθεν συμπεραίνεται ὅτι ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὡς καὶ ἐν *Κερὶ* ἡ διευσθύνσις ἦν ἀπὸ τοῦ *ΝΑ* πρὸς τὸ *ΒΑ*: οἱ πρὸς τὸ *ΝΑ* καὶ *ΒΑ* καταπεδόντες τοῖχοι τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου· οἱ πρὸς *Ν* καταπεδόντες δύο λίθινοι κίονες τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ *Ἁγίου Νικολάου*· τὰ πρὸς *Β* καταπεδόντα βιβλία τῆς νοτίου πλευρᾶς τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης.

1) Κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενημένην ἐπίσκεψιν τῆς νῆσος τῆς 12)24 ἄπριλιου.

ὁμοθῆκης, ἐξ ὧν πάντων συμπεραίνεται ὅτι αἰκινήσεις ἴσας μάλιστα περιπελεγμένοι· τούναντιον ἐν τῷ νεοκρατῆρι τῆς πόλεως ὁ κ. Μ. ἀνευρίσκει διευσθύνσιν τῶν σεισμικῶν κυμάτων ἀπ' Ἀ πρὸς Δ μετὰ περιστροφικῶν κινήσεων, ἀλλαχού δὲ καθαρῶς κατακόρυφους κινήσεις· ἐξ ὧν τούτων ὁ κ. Μ. θεωρεῖ ὅρῳ τὴν ἀντίληψιν κυρίου τινός, ὅτι δηλ. ὁ σεισμὸς τῆς 5)17 ἄπριλιου ἤρξατο κυματοειδῶς, εἰτα μετετράπη εἰς κατακόρυφον καὶ τέλος μετέπεδεν ἐκ νέου εἰς κυματοειδεῖς κινήσεις ἔνεκα τοῦ ὁποῦ προήλθεν κυμάνσεις ἐκ διαφόρων διευσθύνσεων, ἐξ *Α*, *ΝΑ* καὶ *Ν*. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ βάθος τοῦ κέντρου τοῦ σεισμοῦ τούτου ὁ κ. Μ. θεωρεῖ τὸν προδορισμὸν αὐτοῦ ἀδύνατον, συμφωνεῖ ὅμως μετὰ τοῦ κ. Forster παραδεξαμένου τὸ κέντρον τοῦ σεισμοῦ τῆς 19)31 Ἰανουαρίου κείμενον ἀναμφισβότως ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ πνυθμένοις μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Πελοποννήσου, πληθέστατα τῇ ἀκτῇ τῆς καταστραφείσης νήσου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἐνός σημείου ἀλλὰ κατὰ τὴν γωνίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτοις περιοχῆς, χωρίζουσας τὴν Ζακύνθον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Στροφάδων, πιθανώτατα δὲ κείμενης εἰς ἀπόστασιν 15 μέχρις 20 χμ. ἀπὸ τῆς πόλεως Ζακύνθου καὶ εἰς βάθος ὅπου ὑπολογίζει εἰς 20 χμ.

Μετὰ σύντομον δὲ στατιστικὴν ἀναγραφὴν τῶν δονήσεων, αἰτινες συνέβησαν μέχρι μαῖου, ὀφειλομένην καὶ πάλιν τῷ Δ^ε Κουρτζόλα, ὁ συγγραφεὺς τίθησι τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ χρονογραφικῆς καὶ περιγραφικῆς ἰδία ἀπόψεως σπουδαιοτάτην αὐτοῦ μελέτην διὰ τῶν ἐπομένων ἀξιολόγων *Σαρατηρήσεων*: «Ἐν τῇ πολυσχιδεῖ Ἑλλάδι καὶ τῷ ὁμόρῳ τῆς *Μ. Ἀσίας* μέρει ὑπάρχουσι πολλοὶ αὐτοτελεῖς περιοχαί, δυνάμεναι νὰ διακριθῶσιν εἰς ἐννέα ἀπ' ἀλλήλων ὄρεδον ἀνεξάρτητα τμήματα. Μία τούτων εἶναι ἡ *Ιονικὴ*, περιλαμβάνουσα τὴν Δ. Πελοποννήσον καὶ τὰς ἰονίους νήσους μέχρι Λευκάδος. Ὅστε δὲν εἴνε πλέον ἀμφίβολον ὅτι αἱ καταστρεπτικαὶ δονήσεις τῆς Ζακύνθου καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς ἰονίου περιοχῆς εἴσιν ἀπὸ σπαστικῶν σεισμῶν, συμβαινόντες κατὰ μικρὸς τῆς μεγάλης μεταξὺ τῆς στερεῆς καὶ τῶν ἰονίων νήσων ὄρησις. Ὁ στερεὸς τῆς γῆς ἐπίσπασος κατεκρηματίσθη ἐγκαρσίως τῆς ὄρησις εἰς μεζονας ἢ ἄπτονας βόλους, οἵτινες ἐυρίσκονται εἰς ἀδιάλειπτον κίνησιν συνεχέως, συμπτύξεως, ἀποσχισμοῦ, κτλ. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὰ σεισμικὰ κέντρα μετατίθενται. Οὕτω, ἐν παραδείγματι, κατὰ τὸ ἔτος 1846 (14)26 ἰουνίου) δεσφεται ἡ Μεσσηνία, τῷ 1867 ἡ Κεφαλληνία, τῷ 1886 ἡ Μεσσηνία, τῷ 1887 αἱ Στροφάδες. Ὁ βῶλος μάλιστα ὁ ὄρηματιζὼν τὸ μέσον κεκλιμένον τῆς Ζακύνθου πεδίου καὶ μέρος τοῦ ὄρους (*Κερὶ*) μετέχουσι τῶν διαρκῶν τούτων ἀποσπαστικῶν κινήσεων, αἰτινες ἐπὶ πολλῶν ἐτι χρόνων ἔσονται ἐπιφοβαί τῇ ὄρεινῃ νήσῳ 1.»

Η. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

1) Ἐπιτομὴ καὶ πιστὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μεταφρασθῆναι τῆς ἐκδόσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Μητσόπουλου. ἐπ' ἣς ἐστηρίχθη τὴν ἀνωτέρω ἐκτενῆ ἡμῶν περιλήψιν, εὐγενῶς πᾶσι ἀνεβόητο καὶ ἀσπίως διετέθησαν ὁ κ. Γ. Γ. Βασιλακίδης, ὃν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοῦτο.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—ΘΕΑΤΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.—ΘΕΑΤΡΑ ΛΟΝΔΙΝ.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐν Παρισίῳ ἡ μὲν Γαλλικὴ-Κωμῳδία, ἀπὸ τινος τὰς θύρας αὐτῆς ἀνοίξασα, οὐδὲν ἔργον νέον ἐδίδαξεν, ἀλλ' ἀνεβόησε τινὰ τῶν τοῦ κλασσικοῦ δραματολογίου αὐτῆς, τοῦ Ρακίνα καὶ Μολιέρου, καὶ τινὰ τῶν πρότερον διδαχθέντων, ὡς τοὺς *Effrontés* τοῦ Augier, τὸ *Monde où l'on s'ennuie* τοῦ Pailleton, τῆς *Grise-lidis* τοῦ Silvestre τὴν *Mlle de la Seiglière* καὶ ἄλλα, τὰ δ' ἕτερα θεάτρα, τὰ μὲν ἄνοιξαν τὰς θύρας αὐτῶν, τὰ δὲ σῴσω. Τούτου ἔνεκα οἱ κριτικοὶ τοῦ θεάτρου, ἄλλοι μὲν ἀσχολοῦνται περὶ τῶν μελλόντων νὰ διδαχθῶσι νέων ἔργων, τῶν τοῦ Dumas fils καὶ τοῦ Sardou, ἄλλοι δὲ περὶ τῆς ἀρτι γενομένης διδασκαλίας τοῦ *Georges Dandin* καὶ τῶν *Femmes savantes*, ἕτεροι περὶ τῶν μεγάλων διαλειμμάτων τῶν παραστάσεων, ὃ δὲ Sarcay μέγα μέρος τῶν τριῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐπιψηλλίδων ἀφῆραθεν εἰς τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς προφορᾶς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἥτις μεγίστης δυσκολίας παρουσιάζει εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἰδίᾳ ἐν τοῖς μετὰ τῶν ἐπομένων λέξεων προφερομένοις γράμμασι τῶν ἡγουμένων.

Ἐνταῦθα δὲ, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ πρῶτου τῶν κριτικῶν, σημειούμεθα ὅτι ἐν τῷ Λυρικῷ-καφενεῖῳ *Cigale* ἐπαίχθη ἔργον τι (ῥενοῦ) δίπρατον ἐπιγραφόμενον *Pour luer le temps* (Διὰ νὰ σκοτώσῃ τις τὸν καιρὸν του) καὶ συντεθὲν ὑπὸ *A. Numès* καὶ *L. Nunès*. Τὸ ἔργον τοῦτο ἰδίᾳ βᾶσιν ἔχει τὴν κριτικὴν τοῦ *Temps*, τῆς ἐγκριτοτάτης ἐφημερίδος, ἐν ἣ δημοσιεύει τὰς ἐπιψηλλίδας αὐτοῦ ὁ *Sarcay*, ἐφ' ἣ καὶ ἡ ἐπιγραφή *Pour luer le temps* ἐνέχει λογοπαίγνιον εὐχερῶς ἐννοούμενον, κύριον δὲ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστὶ αὐτὸς ὁ διάσημος κριτικὸς, ὅστις καὶ παρὰστῆς ἐν τῇ παραστάσει, προσκλινθεῖς, εὐαρέστως ἀφηγησάτο τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ὡς διασκευαστικὸν τὸ ἔργον κρίνει. Ταῦτα τὰ τῶν παρισινῶν θεάτρων ἐν γὰ τῷ παρόντι.

Ὁ *Max Nordau*, ἀνταποκριτὴς ἐν Παρισίῳ τῆς *Gazette de Voss* καὶ συγγραφεὺς τῶν δύο τόμων *la Dégradescence*, συνέταξε βράβια, ὅπου ἐδιδάχθη ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ θεάτρῳ τοῦ *Lessing*, ἐπιγραφόμενον τὸ *Δικαιον* ἐν τῷ ἔρωτι (*lo Droit à l'amour*). Τὸ δράμα τοῦτο τοῦ παραδόξου κριτικοῦ φαίνεται τυχὸν ψυχρῶς ὑποδοχῆς, ἐν αὐτῷ δὲ φέρονται αὐθις αἱ ἰδέαι αὐτοῦ, παρεντιθεμένων πολλῶν χωρίων τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.

Ὁ δὲ δραματικὸς τῆς νέας βερολίνοιου σχολῆς *Max Halbe*, συγγραφεὺς δράματος ἐπιγραφόμενου *Τὸ εἶρα*, ἀνέγνω πρὸ πολυαριθμοῦ ἀκροατηρίου ἐν Μονάχῳ τρίπρακτον κωμικοδύλλον (*vaudeville*) ἐπιγραφόμενον *Ὁ μέτοικος ἐν Ἀμερικῇ*. Ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τοῖς ἀνατολικῶς μέρει τῆς Πρωσίας, ἐξ ὧν τὴν καταγωγὴν ἔχει ὁ *Halbe*. Πάπτις τῆς κομπολόως, *Polltron* καλοῦμενος, προὔδωκε ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐχούσης δύο ἐραστὰς, ὧν

ράκοντα και μία μόνον ψήφου άντεπιήλθον κατά των υπερτετρακοσίων συντηρητικων λόρδων. Τουτο μαρτυρεί ότι προϊόντος του χρόνου πολλών των τώως της Ιρλανδικής σύτονομίας αι πεποιθίσεις ήρξαντο διασειόμεναι, όπερ βεβαίως δέν εινε λίαν ένθαρρυντικόν ως προς την παραίτώς τύχην του έργου, υπέρ ου από έπταετίας άνενδότης και αποκλειστικός σχεδόν εργαζεται ό « μέγας γέρον ». — Ήδη προκύπτει τό ζήτημα: ό των φιλελευθέρων ήγέτις θ' άπατήση την διάλυσιν της Βουλής των Κοινοτήτων και θα προδβή εις την διεξαγωγήν νέων εκλογών, έμβλημα της σημαίας των υπό την ήγεσίαν αυτού φιλελευθέρων προβάλλων ειδικώς την Ιρλανδικήν αυτόνομίαν και τόν περιορισμόν των προνομίων των Λόρδων, ως παρεμβαλλόντων προςκόμιματα δια τών προλήψεων και άσχημαιωμένων αυτών άρχών εις την κοινωνικήν και πολιτειακήν ανάπτυξιν των λαών του βρετανικού κράτους, ή τό δεύτερον θα υποβάλει τό νομοσχέδιον επί αυτή Βουλΐ πρόσ δευτέρων κύρωσιν αυτού. — Η τελευταία άβτη γνώμη έκράτει μέχρι δόχάτων έν τη Βουλΐ των Κοινοτήτων παρά ταις κυβερνητικαίς τάξεσι, παρ' αις εχεν ήδη μελετηθί και ό τρόπος της όριστικής εις νόμον του κράτους ανακηρύξεως του Ιρλανδικού νομοσχεδίου και έν τη περιπτώσει καθ' ήν τό δεύτερον υποβαλλόμενον τουτο τη Βουλΐ των Λόρδων, τό δεύτερον θ' άπερρίπτετο υπ' αυτής. 'Αλλ' από τινος έν ταις τάξεσι ταύταις, τό μέν ένεκα του νομισματικού ζητήματος, έν ψ διεφωνισάν τινες των ήγέτων της μερίδος προς τό ύπουργείον, τό δε δια την ήμιλλαν των διαφόρων κυβερνητικών ομάδων περί προτάξεως έν τη ήμερησία διατάξει των εις της δεδομένας αιτάς υποσχεθείς μεταρρυθμίσεων αναφερόμενον νομοσχέδιον, έπιέθε διαστάσις γνώμων, έξ ής δυνατόν να προκήψωσιν ήμφιβολίαι περί της διατιρηθείσεως της πλειονοψηφίας έν τη τώως τεσσαρακοσταΐήφ δυνάμει αυτής. — Τουτου ένεκα ούχ όλως άπίθανος έφαινέτο ή της Βουλής των Κοινοτήτων διάλυσις και ή εις την γνώμην των εκλογών δευτέρα εκκλήσις, γνώμη άλλως τε, υπέρ ής άρχήθεν άπεψήηατο και ή άνασσα, από συντηρητικών άρχών, ως γνωστόν, άγομένη. 'Αλλ' ίσως εις τας εκ των ειρημένων λόγων πρόβλεπομένης μεταστάσεως αντίστασις παρ' ας άπροςδοκίτως τις διάλυσις, γενομένη κατά την έν τη Βουλΐ των Λόρδων συζήτησιν του Ιρλανδικού νομοσχεδίου υπό του θερμοϋ ζηλωτού του παλικοϋ γούτρου λόρδου Νόρϋολκ. 'Ενώ δηλαδΐ έν των κυριωτάτων έπιχειρημάτων, δι' ών οι πολέμοι της Ιρλανδικής αυτόνομίας προσείλκυσαν εις τας τάξεις αυτών πλειονας συμμάχους, ήν δε δι' αυτές θα παρείχετο επικίνδυνος δύναμις εις τό παλικόν στοιχείον του Ηνωμένου βασιλείου, ό νομασθείς λόρδος, ως ήμπετίσθη έρμηνεύς των γνώμων του Βατικανού λογιζόμενος, άφηνε καταψηφίζει του νομοσχεδίου και την ψήφον αυτού αιτιολογεί λέγων ότι δέν επιθυμεί να δοθί τοιαύτη ισχύς εις καθολικούς δυνάμενως προς τόν πάπαν διακεκμένους. Διά της δηλώσεως ταύτης δύνανται να μεταβάλλωσι στάσιν προς τό νομοσχέδιον εκείνα εκ των μελών της Βουλής των Κοινοτήτων, άτινα, ήψει εις την φιλελευθέρων μερίδα άνήκοντα, καταψηφίζον αυτού έξ αντιπαλικόν μόνον αίσθημάτων άγόμενα.

Τα έσωτερικά πράγματα του άυστροουγγρικού ην-διωτου επί μάλλον όσημέραι δεινούνται. 'Ανευ κατευνάσεως τινος έν τω άγώνι των άλλων της διαδικής μοναρχίας φάτων, προς άλληλα διαρασσομένων, ή από τινος στάσις των Βουμικών ούτω τραχίλα άπέδη, ώςτε άνάγκασε την κυβέρνησιν του διαδικου κράτους να προδβή εις πραξικοπηματικήν άνασταλήν φιλελευθέρων τινών νόμων και δικαιωμάτων κεχαρηγυμένων τοίς πολιταις της Πράγας. — Τό μέτρον έν τουτοις, καλύτερ προκλιθόν, ως είπομεν, υπ' αυτές της πολιταίας των Βουμικών, όττινες ού μόνον έν τη Αιαιτω και τω Κοινοβουλίω δια των άντιπροσώπων αυτών πικρώς έλέγχουσι την έξωτερικήν πολιτικήν της μοναρχίας, φανερά τα ύπερ της Ρωσίας και εναντίον της Τριπλής ήρονήματα αυτών εκφέρζοντες, ού μόνον βαρείς γίνονται τοίς συνοίκους αυτών Γερμανοίς, άλλά και τα περι της δυναστείας αίσθήματα αυτών ήκιστα νομοταγώς εκδηλουσι, δέν φαινεται λίαν επίκαιρον έν ταις παρούσαις περιστάσεσιν, ού μόνον ταις έσωτερικαίς του κράτους, άλλά και ταις της διεθνούς πολιτικίς, αίσθητότερον όπωςδηποτε κατ' αυτές έξελισσομένης και άπεριόπιστον την προσοχήν πάντων μέν έν γένει των ευρωπαϊκών κρατών, μάλιστα δε των άμέσως έν τοίς έκκρημέθι διεθνέσι ζητήμασιν ένδιαφερομένων, έν οις καταλέγεται έν τοίς πρώτοις και τό άυστροουγγρικόν.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ο Άγγλος περιηγητής K. Bant, κατορθώσας να εξαγορήσει εις Άδουσιάν, άνήγγειλεν εις την σύνταξιν της Γεωγραφικής έφημερίδος του Λονδίνου ότι έν τη κοιλάδι του Καδής άνεκάλυψε και ήρύνθησε τά έρείπια μεγάλης ελληνικής πόλεως ήτις είναι, κατ' αυτόν, ή υπό του Πτολεμαίου και άλλων παλαιών γεωγράφων μνημονευομένη Κολόη.

— Έξεδΐθη έν Παρισίαις υπό L. Troignon βιβλίον έπιγραφόμενον I' Oriani qui s' ou va εκ σημειώσεων άπαρτιζόμενον δύο ταξείδιων εις Αίγυπτον, εις Παλαιστήνην και εις Κωνσταντινούπολιν.

— 'Ανεξάντητον μεταλλείον είναι άληθώς οι πάμποροι, ού ήγγράσε τό βρετανικόν μουσειον έν Αιγύπτω. Πλήν της Άθηναιών Πολιτείας του Άριστοτέλους και των Μιμιάμων του Ηρώνδα, εύρέθη πρό τινας έν αδοτεις και απολωλής σύγγραμμα του Μένωνος περί της Ιστορίας της άρχαίας ελληνικής Ιατρικής. Ο Μένων, μαθητής του Άριστοτέλους, ειργάσθη, ως ό διδάσκαλός του, προς σύνταξιν αληθούς Έγκυκλοπαιδείας των τότε γνώσεων. Ο Άριστοτέλης περιέγραψε τά πολιτεύματα 158 κρατών, ό Θεόφραστος άφηγγΐθη έν 13 βιβλίοις πάντα τά φιλοσοφικά συστήματα και συνέλεξε έν 24 βιβλίοις πάσας τας νομισματίας, ό Εύδηςμος συνέταξε την Ιστορίαν της θεολογίας, της γεωμετρίας, της αριθμητικής και της άστρονομίας, ό δέ Μένων έξέδοκε την « Ιατρικήν συναγωγήν », σύνοψιν των διαφόρων ελληνικών συστημάτων περί Ιατρικής και θγαινής. Τό

πρόγραμμα τουτο ήτο γνωστόν μόνον εκ τινων παραποιηών του Γαληνού και άλλων μεταγενεστέρων. Άλλα τό νυν άνακαλυφθέν, ό έπιχρύση νέον φώς επί της ελληνικής έπιστήμης. Βραχύ απόσπασμα εξημείσεσεν ήδη ό καθηγητής Διελς έν τω τελευταίω τούτω του « Έρμωϋ ». Έκ του παύρου άποδεικνύεται συν άλλως ότι τό « Περί φύσεως άνθρώπου » έργον, όπερ ήπέδιδετο εις τήν Ιπποκράτην, συνετάχθη υπό του επί θυγατρϊ γαμβρού και διάδου του Πολύβου. Έτερος υθαυρός της ελληνικής Ιατρικής, τό δεύτερον μέρος του « Περί άνατομικών έγχειρήσεων » σύγγράμματος του Γαληνού, εύρέθη έν τή βιβλιοθήκη της Οξωΐας, έν άραβ. μεταφράσει.

— Οι έν Σαλαμίτι άνακαλυφθέντες τάφοι δέν είναι μικράς σημασίας, ως έν άρχή ύπετέθη. Η πρόσδος των υπό του ύπουργείου των εκκλησιαστικών ένεργουμένων άνασκαφών θα φέρη εις φώς πολλά σπουδαιοτάτης σημασίας αρχαιολογικά εδρήματα, ως δυνατόν να είκάσωμεν εκ των μέχρι τούδ άνακαλυφθέντων αυτών. Κατά τας άνασκαφάς ταύτας, καθ' ός δόλολησον άρχαιον νεκροταφείον άποκαλύπτεται, άνεκαλύφθη σπουδαίος τάφος, ό σπουδαιοτέρας των μέχρι τούδ άνακαλυφθέντων, ως έξάγεται εκ του περιεχομένου αυτού. Πλήν του έν λόγω τάφου άνακαλύπτονται καθ' έκάστην και άλλαι τάφοι κανά περιέχοντες μόνον άγγελα. Αί άνασκαφαί θα εξακολουθήσωσι μετά μεγαλειτέρας δραστηριότητας δαπάναις του ύπουργείου των εκκλησιαστικών της Έλλάδος.

— Η μεγάλη πρωτοσυγγελία δι' έγκυκλίου κύτης προς τας διευθύνσεις των διαφόρων σχολών της πρωτεύουσας ταύτης ήμεκοινώσατο αυτάς διαφόρους όδηγίας της εκπαιδευτικής έπιτροπής περί συντάξεως των προγραμμάτων αυτών, περί διδασκαλίας μαθημάτων τινών και περί των διδακτικώ βιβλίων. Προς ταύτας διευθύνσεις αυτάς και ό έν ίδίω τούτω επ' αυτές εκδόσεις κατάλογος των διδακτικών βιβλίων όσα ένεκρήθησαν υπ' αυτές.

— Οι Γάλλοι μεγάλας ένδείξεις φιλίας και συμπαθειών άποδείξουσι κατά την εις τά γαλλικά ύδατα παρουσίαν του ρωσικού στόλου. Έν τοίς άλλαις τινα των θεάτρων αυτών θα δέχωνται θερμάν τους νούτας κατά τας παραστάσεις, ό δε διευθυντής του έν Παρισίαις θεάτρου Folies-Dramatiques κ. Α. Vizantini δι' έπιστολής αυτού προς τήν γράφοντα τά θεατρικά έν τω Figaro δια πολλών συμπαθών εκφράσεων προς τους Ρώσους άγγελλει ότι διοργανώσε έκτακτον πανηγυρικόν παράστασιν, ής προσκαλεί να μετάσχωσι πάντες οι γάλλοι όποκριταί, ολίγινες μεταβάλλοντες εις Ρωσίαν έτυχον ένδείξεων συμπαθείας και έμειροκρατήσεν. Η είσπραξις της παραστάσεως ταύτης δαδθήσεται τή έν Παρισίαις πρεσβευτή της Ρωσίας όπως διατεθή υπέρ του ρωσικού έρωθοροϋ σταυρου. Τό τοιοϋτον ό κ. Vizantini θεωρεί ως μάλλον άνταποκρινόμενον προς τά φιλέλευθρα αισθήματα των Ρώσων. Ο Figaro έπικροτεί εις την ιδέαν.

— Μεγάλη γίνεται έν Άγγλία συζήτησις περί τίς όδοις χριστιανισμού δέον να διδάσκηται τοίς παισίν έν τοίς σχολείοις. Άλλό της συζητήσεως ταύτης επί τό έλευθεριότερον γεγομηένος προεκλήθησαν διαμαρτυρίαι των άγγλων θεολόγων.

— Η Σπυρία έώρτασεν άρα την πεντηκονταετηρίδα της γενήσεως του έθνικού παιητου και μυθιστοριογράφου αυτής κ. Rosegger.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 4 Σεπτεμβρίου.

Η κατά τόν λήξαντα μήνα κίνησις του ήμετέρου χρηματιστηρίου υπήρξεν έν γένει εύνοική εις τούς διασώτας του ύψωμοϋ, μεθ' όλην την υπό της άγγλικής Τραπέζης ήψώσιν του τόκου της προεξοφλήσεως από 4 εις 5 0)0. Ούτω, ή σειρά Δ του Γενικού χρέους, τιμωμένου 23,35 τήν 1 αυγούστου, την 28 του αυτού έτιμάτο 24,27 και χθές 24,10 1)2 άνευ τοκομεριδίου, ήτοι 24,32 1)2, έν υπερτιμήσει μιάς σχεδόν μονάδος. Οι Σιδηρόδρομοι από ήρ. 85 άνήλθον εις 89 1)2, αι μετοχαί του Μονοπωλείου από 16,25 έτιμάντο χθές άνευ του κερδομεριδίου 16,27 1)2, ήτοι 17,1 1)2. Κατά την αυτήν αναλογίαν ήψώθη και τό Όθμανιέ, ως και αι λοιπαί σειράι του Γενικού χρέους. Τα τουρκικά λοιπόν χρεώγραφα εξακολουθούσιν απολαύοντα έξαιρετικής εύνοίας και ύποστήριξεως παρά των Ευρωπαϊών κεφαλιούχων και μάλιστα παρά της παρισιανής αγοράς, ή όποία, ως λεχθήσεται κατωτέρω, πάραμελούσα πάντα τά άλλα έξένα χρεώγραφα συνεκέντρωσε την προσοχήν και την εύνοιαν αυτής εις μόνα τά ρωσικά, τά τουρκικά και τά αιγυπτιακά, ών ή κίνησις ακολουθεί την της γαλλικής γάντ. Προς άπόδειξιν τουτου παραθέτομεν χάριν της περιεργείας και του ένδιαφερότος των ήμετέρων άναγνωστών συγκριτικόν πίνακα των τιμών των κυριωτέρων χρεωγράφων έν τω διαστήματι της τελευταίας εξαμηνίας, ήτοι από του μαρτίου μέχρι του Σεπτεμβρίου, έξ ου γνωσθήσεται ή γενομένη των τιμών διαφορά προς αυξήσιν ή έλάττωσιν αυτών :

	1893	Μάρτιος.	7θρίου 8
Άγγλικόν πάγιον		98 1)2	97 3)8.
Γερμανικόν "		88	85 3)8.
Γαλλική γάντ 3 0)0		98 1)4	99 1)4.
Ιταλική "		93	84.
Αύστριακή 4 0)0		99 1)4	97 1)4.
Ούγγρική "		97	94.
Βαλγική " 3 0)0		101 1)2	101 1)4.
Ρωσικόν 1889 4 0)0		99 1)4	100 1)2.
Τουρκικόν Δ.		22 1)4	22 1)2.
Αιγυπτιακόν υπ' ίδ.		100 1)2	101 3)4.
Ισπανικόν		64	63 1)4.
Πορτογαλικόν 3 0)0		21 5)8	21 5)8.
Μεξικανικόν 6 0)0		82	55 3)4.
Άργεντιν. 5 0)0 1886		63	58 1)4.

Έκ των έν τω άνωτέρω πίνακι 14 χρεωγράφων, επί των όποίων συνήθως γίνονται αι ήμερησιοί συναλλάγαί έν τοίς ευρωπαϊκόις χρηματιστηρίοις, τά μέν 4, ήτοι τά γαλλικά, τά ρωσικά, τά τουρκικά και τά αιγυπτιακά, εύρίσκονται έν υπερτιμήσει, τά

δὲ λοιπὰ δέκα ἐν ὑποτιμήσει. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐνφ' τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα ἀνετιμώθησαν, τὰ τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν τριπλῆν συμμαχίαν ὑπέστησαν οὐσίῳ ὑποτίμησιν, διότι τὸ μὲν γερμανικὸν Πάγιον ἀπώλεσεν ὑπὲρ τὰς 2 1/2 μονάδας, ἡ αὐστριακὴ ράντ 2, ἡ οὐγγρικὴ 3 καὶ ἡ ἰταλικὴ 9 δόλας μονάδας. Τὴν ἐκπτώσιν ταύτην τῶν χρεωγράφων τῆς τριπλῆς συμμαχίας δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσῃ μὲν εἰς ἀπουδαίους πολιτικούς λόγους, διότι τοιοῦτοι κατὰ τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουσι, καὶ διότι, ἀν ὑπῆρχον, δὲν ἴτο δυνατόν νὰ ὑπερτιμώθῃ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ, ἀλλὰ προέρχεται μᾶλλον ἐκ λόγων οικονομικῶν καὶ χρηματιστικῶν, κυρίως δὲ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ἀφθονούντα γαλλικὰ κεφάλαια στρέφονται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν γαλλικὴν ράντ καὶ εἰς τὰ ἀπολαύοντα τῆς γαλλικῆς συμπαθείας ρωσικὰ, τουρκικὰ καὶ αἰγυπτιακὰ. Ἄλλως δὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ δυσμενέστατα διακείται πρὸς τὰ ἰταλικὰ χρεώγραφα, καίπερ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ συνδικάτου, προεξάρχοντος τοῦ οἴκου Ρόδοχιλδ, ὁ ὁποῖος, ὡς βεβαιούσιν, ἐδάνεισεν ἄρτιος εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν 50 εκατομμύρια φρ., ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων ἰταλικῆς ράντ πρὸς 75. Ἐπίσης μετὰ πολλῆς ψυχρότητος θεωρεῖ ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ τὰ αὐστριακὰ καὶ τὰ οὐγγρικὰ χρεώγραφα, οὐδεμίαν δὲ παρέχει ὑποστήριξιν εἰς τὴν αὐστρουγγαλίαν πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ νομισματικοῦ αὐτῆς συστήματος. Ἐνφ' λοιπὸν οἱ Παρισιῶσι ἐκποιοῦσι τὰ ἰταλικὰ χρεώγραφα, τὸ Βερολίνον ἀναγκάζεται ν' ἀγοράσῃ αὐτὰ καὶ νὰ ὑψίσταται ζημίας ἐκ τοῦ ἐκπεσμοῦ αὐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ πρῶτη φορά, καθ' ἣν οἱ ἐν Βερολίνῳ αἰσθάνονται τὰ δυσάρεστα τῆς πολιτικῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν χρεωγράφων. Ἀπὸ τοῦ 1887 ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι θὰ κατενέγκῃ φοδερὸν κτύπημα κατὰ τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων, διαπραγματευόμενων τότε κυρίως ἐν Βερολίνῳ, διατάσσουσα τὴν ἐθνικὴν τῆς Γερμανίας Τράπεζαν νὰ μὴ δαπέξῃ χρήματα ἐπὶ ἐνεχύρῳ ρωσικῶν χρεωγράφων. Τοῦτο ἴτο ὁμολογουμένως παχυλὸν σφάλμα, διότι ἐκτότε παρεδέξατο αὐτὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἢ ἀγορὰ τῶν Παρισιῶν, ὥστε βαθμίδον ἀνετιμώθησαν κατὰ 20 0/0. Οὕτω τὸ 4 0/0 ρωσικὸν δάνειον, ὅπερ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1887 ἐτιμῆτο 77 3/4, τιμᾶται νῦν 99. Πρὸς τούτοις ἡ εὐνοία τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπιτυχῶς τὴν μετατροπὴν τοῦ εἰς χρυσὸν δανείου αὐτῆς ἀπὸ 5 εἰς 4 0/0, καὶ ἐνφ' τὴν 10 νοεμβρίου 1887 τὸ ρωσικὸν 5 0/0 ἐτιμῆτο 91. Ἦδη τὸ 4 0/0 ὑπερέβη τὸ ἄρτιον. Τούναντίον ἡ ἰταλικὴ ράντ, ἡ ὁποία τὴν 10 νοεμβρίου 1887 ἐτιμῆτο 95 1/4, Ἦδη τιμᾶται 84. Ἡ διαφορά αὕτη δὲν ἀφείλεται βεβαίως εἰς μόνην τὴν οικονομικὴν θέσιν τῶν δύο κρατῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν μὲν τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς πρὸς τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα, τὴν δυσμενείαν δὲ αὐτῆς πρὸς τὰ ἰταλικὰ. Πλὴν τούτου ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐκ τῶν 300 εκατομμυρίων φρ., ἅπερ εἶχε κατατεθειμένα παρὰ τῆς Τράπεζης τοῦ Βερολίνου, ἀπέδωκεν ἤδη τὰ 240 εκατομμύρια δὲ καὶ διατήρει τὸν τελωνειακὸν πόλεμον, ἐξ οὗ πλείστα ζημιούται ἡ γερμανικὴ βιομηχανία.

Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσιν ὅτι μεταξὺ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς διπλῆς ὑψίσταται κεκρυμμένος οικονομικὸς πόλεμος, εἰς τὴν ὁποῖον ἡ ἰσχυροτέρα κατὰ τοῦτο φαινομένη διπλῆ συμμαχία προσπαθεῖ ν' ἀποκόψῃ ἀπὸ τῆς τριπλῆς τὰ νεύρα τοῦ πολέμου, ἴτοι τὴν χρηματικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ συγκεντρῶι τὰς οικονομικὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς ὀλίγα χρεώγραφα, ἐν οἷς τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, ἐναποταμιεύει δὲ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερα ποσὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπως ἐξῆς αὐτὰ πρόχειρα κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου.

Ἀνατιμῶσις τις ἐγένετο καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Τὸ Πάγιον ἀπὸ 29 ἀνῆλθεν εἰς 31 1/2, τὸ Μονοπόλιον ἀπὸ 40 εἰς 42 1/2, ἐπίσης καὶ τὸ δάνειον 5 0/0 ἐκέρθησε 2 μονάδας, ἀπὸ 35 1/2 εἰς 37 1/2 καὶ ἀπὸ 37 εἰς 39. Αἱ μεταβολαὶ τοῦ Λαυρίου ἀπὸ 32 ἀνετιμώθησαν μέχρι 39 1/2 ἕνεκα ἀγορῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις πρὸς κάλυψιν ἀνοικτῶν τωλήσεων, τῶν πωλητῶν ἀναγκασθέντων κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐκκαθάρισιν νὰ πληρώσωσι δέρον. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι διατηροῦνται περὶ τὰ 348.

Ἀντιδρασίς τις ἐπέβλεψε χθὲς περὶ τὸ κλείσιμον τοῦ χρηματιστηρίου. Ἐ ὀπισθοδρομήσιν τῆς γαλλικῆς ράντ κατὰ 20 ἑκατοστὰ ἐπήνεγκε χαλάρωσιν τινα καὶ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὀθωμαν. χρεωγράφων. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐκλείσεν 24,5 1/2, οἱ δὲ Σιδηρόδρομοι 88 5/8, τὸ Μονοπόλιον 16,25 1/2.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΕΑ ἀπὸ τοῦ 1081 μέχρι τοῦ 1864 ἔτους ὑπὸ Ἐπαμεινώνδῃ Κ. Μεταξῆ, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1892. Τόμ. εἰς 8ον, σελ. 8+274. Τιμ. δραχμῶν τριῶν.

Περὶ τοῦ ἀνακαίροντος τούτου συγγράμματος γενήσεται ἕκαστος λόγος ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΕΤΡΙΚΗ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων κατὰ Hugo Gleditsch πρὸς χρῆσιν μάλιστα τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Θεμιστ. Σαλτέλη, καθηγητοῦ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆ, Ἐκδόται ἀδελφοὶ Σ. Νοτάρη. Ἐν Κωνσταντινῶν, τύποις Ι. Παλλαμάρη, 1893. Τόμ. εἰς 8ον μικρὸν, σελ. 184. Τιμ. γρ. 14.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὑπὸ Γ. Μακρίδου ἀκαδημαϊκοῦ ἀξιωματικοῦ, καθηγητοῦ κτλ. Ἐν Κωνσταντινῶν, 1893, τεύχος εἰς 16ον σελ. 256. Τιμ. γρ. 7.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΡΧΑΙΑ πρὸς τὸ γράφειν καὶ λαλεῖν γαλλιστί, ἥτοι θέματα ἀφηρημένα ἐπὶ τῆς στοιχειώδους γαλλικῆς γραμματικῆς Γ. Μακρίδου, 1893, σελ. 140 τιμ. γρ. 5.

Ὁ ἀπελευθερωτὴς Ἰωάννης Χρυσόστομος

Κωνσταντινουπόλεως-Πέτραν Τυποθετογραφείου ΝΕΟΛΟΓΟΥ